

νίπελ

τ.9~δεύτερο δεκαπενθήμερο γενάρη '00
έντυπο δρόμου του συνδικάτου σαλταδόρων
απολυτήριο στρατού: πιστοποιητικό κοινωνικών φρονημάτων

ΑΝΤΙΚΕΙΜΕΝΟ: ΕΡΓΑΤΗΣ

Όση αποτελεσματικότητα κι αν παρουσιάζουν οι μηχανές του συστήματος μοιράζοντας απλόχερα και σπάταλα σωρούς άχρηστων προϊόντων, ρόλων και φαντασιώσεων, όση μαεστρία κι αν διακρίνει τις μηχανές του συστήματος στη μεσολάβησή τους σε όλα τα μήκη και πλάτη της γεωγραφίας της ανθρωπίνης έμπειρίας, δεν έχουν καταφέρει παρόλα αυτά να κρύψουν το θεμελιακό χαρακτήρα αυτού του συστήματος: η ζωή στον πλανήτη της μισθωτής εργασίας γιαυτούς τους άντρες και γυναίκες που γεννήθηκαν για να διευθύνονται δεν είναι πάρα μια ζωή από την ανάποδη, μια ζωή φτωχή από οποιοδήποτε ζωντανό στοιχείο. Αυτό που κεντρικά παράγει και προσφέρει στους εκμεταλλεόμενους η μηχανή της αυτονομημένης οικονομίας, εξορύσσοντας πρώτες ύλες από τα ορυχεία της αυθεντικής ύπαρξης, δεν είναι άλλο από τα απομεινάρια του εαυτού τους σε οικονομική συσκευασία. Η φτώχεια της ύπαρξης του σύγχρονου υπήκοου είναι ακριβώς αυτή: είναι μια ύπαρξη ανύπαρκτη, δεν είναι τίποτα. Είναι φτωχός γιατί δεν του ανήκει ο χρόνος του, ο χώρος του, το προϊόν της δημιουργίας του, δεν του ανήκει ο ίδιος του ο εαυτός. Είναι ο άνθρωπος που έχει υποστεί το ριζικότερο δυστύχημα της ιστορίας: έχει γίνει αντικείμενο. Οι μόνες εκτονώσεις που προσφέρονται σαυτή την ακρωτηριασμένη ύπαρξη για να επενδύσει την επιβίωσή της, αν μάλιστα η μοίρα της την ευνόησε να γεννηθεί από πρωτοκοσμικό γαμήσι, είναι από τη μια η υπόσχεση της αυξανόμενης κατανάλωσης κι από την άλλη η πάντοτε πιθανή δυνατότητα να υπάρχουν κι άλλοι σε πιο χαμηλά σκαλιά στην ιεραρχία της δυστυχίας. Όπως για παράδειγμα ένας μετανάστης. Ένα άλλο αντικείμενο: ο εργάτης-μετανάστης.

ΑΝΤΙΚΕΙΜΕΝΟ: ΕΡΓΑΤΗΣ-ΜΕΤΑΝΑΣΤΗΣ

Το κυρίαρχο δυστύχημα για ένα μετανάστη είναι πως από τη μεριά των ιδίων των εργατών δεν αντιμετωπίζεται παρά ως ο Άλλος που η ύπαρξή του είναι ξένη, ανταγωνιστική, υποδεέστερη, εχθρική. Ο μετανάστης είναι ο εργάτης που έχει χάσει τον τόπο του, το χρόνο του, τη γλώσσα του, τον εαυτό του με τον πλέον αμείλικτο, άμεσο και υλικό τρόπο: είναι πρόσφυγας. Γιαυτόν, οι μηχανές του συστήματος δεν προβλέπουν καμία εγγύηση κατανάλωσης, καμιά επίπλωση που να χωράει την ύπαρξή του. Ο μετανάστης - απόβλητος από την ίδια του τη τάξη, απόβλητος από την ίδια του την ιστορία-είναι φορτωμένος με μια επιπλέον δόση δυστυχίας: αν δεν πνίγεται στη δεξαμενή της εφεδρικής εργατικής δύναμης, τότε δεν είναι παρά η ύποπτη φιγούρα του Ξένου που ληστεύει-βιάζει-βρωμίζει, είναι η ζωντανή πραγμάτωση του φόβου. Ο μετανάστης είναι η αποκλεισμένη φιγούρα του εργάτη που κινδυνεύει να χάσει και το ύστατο καταφύγιο της ανθρωπίνης υπόστασης: την αλληλεγγύη των ομοίων του. Ο μετανάστης δεν είναι ο εργάτης που συνθλίβεται στις μηχανές του συστήματος με τους πλέον οξυμένους εκμεταλλευτικούς όρους, αλλά ο "αλβανός βιαστής", ο "βούλγαρος μαφιόζος", ο "ρώσος κακοποιός"... κι αν δεν ταιριάζει σε τίποτα από αυτά τότε απλά μυρίζει άσχημα.

Όνομα: Μιρέλα ή Χατίρα
εξάλλου ποιός νοιάζεται;
Επάγγελμα: Κρέας
Υπόθεση ζωής: Γεννημένη σε έρημη χώρα, μεγαλωμένη σε οικογένεια που για να επιβιώσει πουλάει το μόνο της περιουσιακό στοιχείο, τα θηλυκά παιδιά, αγορασμένη στην ηλικία των 18 από σωματέμπορα, εκπαιδευμένη άριστα μετά από απανωτούς βιασμούς, ξυλοδαρμούς και επαναλαμβανόμενες μεταπωλήσεις, φτάνει εδώ κλεισμένη σε φορητό ψυγείο κρεάτων, την αγοράζει ιδιοκτήτης επαρχιακού μπαρ και τη νοικιάζει με την ώρα, το λεπτό, το δευτερόλεπτο σε κατόχους πιστωτικών καρτών, τη μέρα κοιμάται σε κλειδωμένη γκαρσονιέρα και τη νύχτα ξυπνάει σε μια θάλασσα ιδρώτα και σπέρματος φραγκάτων και φτωχομίζερων, έχει συλληφθεί επανειλημένως, έχει επαναπροωθηθεί αφού διαπιστώθηκαν τα στοιχεία της και οι υπηρεσίες της σε υπόγεια κρατητήρια, είναι μόλις εικοσιένα και ονειρεύται να ξεφύγει. Η Μιρέλα ή Χατίρα -εξάλλου ποιός νοιάζεται;- έχει ξεφύγει, αύριο δε θα δουλεύει, δραπέτευσε από τον παγωμένο κόσμο της ζωής και το σάββατο 15/1/00 αποφάσισε να εγκατασταθεί μόνιμα στα χιονισμένα βουνά της ελληνοβουλγαρικής μεθορίου φορώντας ψηλοτάκουνα παπούτσια.~~Αίμα παγωμένο στα σύνορα, αίμα καμμένο στα~~ αμπάρια πλοίων, αίμα χυμένο σε πλατείες πόλεων. Αίμα που δεν το ξεπληρώνουν όσα χρόνια ελευθερίας κι αν φτάσουν κάποτε.

Όνομα: Ζέλικο Ραζνάτοβιτς γνωστός και ως "Αρκάν".

Επάγγελμα: Σφαγέας.
Υπόθεση ζωής: Γεννημένος στην πρώην Γιουγκοσλαβία, παιδί ανώτερου αξιωματικού του στρατού, μπλέκει σε παρανομίες, φυλακίζεται, γίνεται ρουφιάνος, φεύγει στο εξωτερικό ως πληρωμένος από το κράτος δολοφόνος ψάχνοντας πολιτικούς πρόσφυγες, ληστεύει τράπεζες και φυλακίζεται, δραπετεύει και επιστρέφει στην προστασία του καθεστώτος Μιλόσεβιτς, οργανώνει милитаристικά και εθνικιστικά τους χούλιγκανς του Ερυθρού Αστήρα, φτιάχνει δικό του στρατό και αναλαμβάνει τις εκκαθαρίσεις σε Κροατία, Βοσνία και Κόσσοβο, από κοινού οργανωτής μαζί με τα στελέχη του καθεστώτος της παράνομης οικονομίας ναρκωτικών, όπλων και σωματεμπορίας. Από τις ελληνικές εφημερίδες: "...Ο 38χρονος Αρκάν είναι ένας άνθρωπος με αγγελικό πρόσωπο, ήρεμος, που δε θυμίζει με τίποτα τον πολεμοχαρή πολεμιστή, όπως τον κατηγορούν οι αντίπαλοί του. Όταν πληροφορήθηκε ότι είμαστε έλληνες δημοσιογράφοι και

ΑΝΤΙΚΕΙΜΕΝΟ: ΕΡΓΑΤΗΣ-ΜΕΤΑΝΑΣΤΗΣ-ΓΥΝΑΙΚΑ

Κι αν το αντικείμενο εργάτης έχει εγκαταλειφτεί από την ίδια του τη ζωή, κι αν το αντικείμενο εργάτης-μετανάστης έχει επιπλέον εγκαταλειφτεί κι από την ίδια του την ηττημένη τάξη, τότε το αντικείμενο εργάτης-μετανάστης-γυναίκα κινδυνεύει να εγκαταλειφτεί κι από το ίδιο της το γένος. Η μηχανή, στη σύγχρονη εποχή της δόξας της, προβλέπει για το αντικείμενο αυτό τους πλέον παραδοσιακούς ρόλους που μηχανεύτηκε η πατριαρχία και ο καπιταλισμός από τα γεννοφάσκια του για το θηλυκό φύλο της ανθρωπότητας: υπέροχο σώμα, θαυμάσιο δοχείο, εξάισιο πτώμα. Αν δεν καταφέρει να κρυφτεί στις σκάλες των μητροπολιτικών πολυκατοικιών ή στις κουζίνες των ευκατάστατων νοικοκυριών τότε δεν απομένει στο αντικείμενο αυτό παρά ο ρόλος της συσκευασίας για το εμπόρευμα-έρωτας. Ένα παλλόμενο και ζωντανό κομμάτι κρέας απαραίτητο για τη καθολική μεσολάβηση της μηχανής στις σχέσεις που αναπτύσσονται στη σφαίρα του ανθρωπίνου. Παρόλο που είναι, δεν αντιμετωπίζεται ως η εργάτρια που αντικρύζει τις αποκρουστικότερες όψεις της μηχανής, ούτε ως η μετανάστρια που αν υποδυθεί καλά το ρόλο που της πρέπει ίσως ζήσει την ευτυχία μιας μετρημένης κατανάλωσης, αλλά ως το μη ανθρωπινό ον με τα σαράντα κεφάλια που ήρθε από τη βουλγαρία για να επιδεικνύει πάνω του η πρωτοκλασάτη ελληνική κοινωνία πόσο καλά ξέρει να γαμάει όταν έχει τα φράγκα ή να βιάζει όταν ξεμένει. Δεν είναι καν σε θέση να ξυπνάει φόβους, όπως το αρσενικό αντίτυπό της. Δεν είναι ο Άλλος που κάθε στιγμή μπορεί να φανερώσει τον εγκληματικό του χαρακτήρα και να αποδείξει περίτρανα ότι αυτός και οι όμοιοί του δεν αξίζουν την αντιμετώπιση ανθρώπου. Είναι εκ των προτέρων και δεδομένα στις έσχατες παρυφές αυτού του κόσμου που χτίζει η μηχανή για την κοινωνία: όχι μόνο κάνει μια από τις χειρότερες δουλειές, αλλά είναι και "πουτάνα".

Η ΔΙΑΛΥΣΗ ΤΩΝ ΑΝΤΙΚΕΙΜΕΝΩΝ

Ο εκμεταλλεόμενος είναι ένας υποτιμημένος άνθρωπος, που η ύπαρξη του είναι εγκλωβισμένη στο τρίπτυχο "εργάτης-καταναλωτής-εμπόρευμα". Είναι περιστασιακά, εναλλασσόμενα, ταυτόχρονα ένα ή και τα τρία και γιαυτό δεν είναι τίποτα. Αυτή είναι η καθολική εξισωτική πραγματικότητα που οι μηχανές του συστήματος παράγουν. Ο μετανάστης είναι ένας υποτιμημένος εκμεταλλεόμενος, όπως εξίσου και η γυναίκα ή ο μαύρος ή το παιδί. Είναι η καύσιμη ύλη υψηλής απόδοσης που χρειάζονται οι μηχανές προκειμένου να αποικιοποιήσουν ολοκληρωτικά το σύμπαν της ζωντανής ύπαρξης. Μόνο που αυτή την απαξίωση δεν την παράγει το σύστημα: τη βρίσκει έτοιμη και απλά την οξύνει. Υπεύθυνοι γιαυτή είναι οι ίδιοι οι ηττημένοι υπήκοοι που διασπώντας την ίδια τους την τάξη πραγματοποιούν την απελευθέρωσή τους από την ανάποδη: μπορεί να είναι εργάτες, αλλά τουλάχιστον δεν είναι υπάνθρωποι ή "πουτάνες". Και στο κάτω-κάτω έχουν τη δυνατότητα να νιώσουν κάποιοι ξεζουμίζοντας έναν "αλβανό οικοδόμο" ή μια "ρωσίδα χορεύτρια".

ΜΠΡΟΣΤΑ ΣΤΟ ΕΓΚΛΗΜΑ ΤΗΣ ΜΙΣΘΩΤΗΣ ΕΡΓΑΣΙΑΣ, ΤΗΣ ΜΕΣΟΛΑΒΗΜΕΝΗΣ ΕΜΠΕΙΡΙΑΣ ΚΑΙ ΤΗΣ ΖΩΗΣ ΣΕ ΕΛΛΕΙΨΗ "ΚΛΕΦΤΕΣ" ΚΑΙ "ΠΟΥΤΑΝΕΣ" ΔΕΝ ΕΙΝΑΙ ΠΑΡΑ ΜΟΝΟ ΑΥΤΟΙ ΠΟΥ ΚΛΕΙΝΟΥΝ ΤΑ ΜΑΤΙΑ.

ΓΥΝΑΙΚΑ...
ΕΙΝΑΙ ΕΠΑΓΓΕΛΜΑ;

συνδικάτο σαλταδόρων

ΜΕΤΑΝΑΣΤΗΣ...
ΕΙΝΑΙ ΕΠΑΓΓΕΛΜΑ;

συνδικάτο σαλταδόρων

γιατί υπάρχουν
δουλειές μόνο για
γυναίκες... μόνο
για μετανάστες;

συνδικάτο σαλταδόρων